

[Jens Møller.]

ninger osv.; det kan ikke være rimeligt, at de skal rammes ekstra.

Der er også visse tendenser i finansplanen, der tyder på, at man vil spare lidt på pensionisternes område. Det synes vi også er helt urimeligt. Det er ikke store ting, det drejer sig om, så vidt jeg kan overse, men det kan ikke være det sted, vi skal spare. Pensionisterne har det sandelig svært nok, som det er, de trænger i højeste grad til at få deres kår forbedret.

Der er nogle punkter, hvor vi godt vil have lidt mere at vide, og hvor vi godt vil være med til at snakke om det. Det drejer sig bl. a. om, hvad nedsættelse af aldersgrænsen for børnetilskud fra 18 til 16 år vil betyde. Når vi sammenholder det med, at man vil nedsætte stipendierne til de 16—17-årige, ja, så betyder det jo en ret voldsom forøgelse af udgifterne for familier, der har børn i den alder. Vi er meget positive over for, at disse stipendier skal nedsættes, men vi er betænkelige ved, at det skal ske samtidig med en afskaffelse af børnetilskuddet netop til de samme aldersklasser.

Med hensyn til uddannelsesstøtten vil man gå over til lån i banker og sparekasser. Her vil vi meget gerne have at vide: hvad så med renten? Er det meningen, der skal berales rente igennem hele studietiden? Med de lange uddannelser, vi har, kan det jo blive en temmelig voldsom historie. Og vi vil også gerne spørge: hvordan vil man sikre sig, at disse lån bliver rigtigt fordelt? Hvordan vil man sikre sig, at det ikke bliver sønnen af den mand, der i forvejen har konto i banken, der får lånene, mens sønnen af den ganske almindelige mand, der måske ikke har en bankkonto, ingen får?

Endelig er der spørgsmålet om motorvejsbyggeri. Vi er noget betænkelige ved de store besparelser på det område. Det er jo en kendsgerning, at motorveje sparer menneskeliv og megen lidelse. Vi siger ikke spor om Storebæltsbro og Saltholm. Vi så hellere, at man standsede de to projekter, som for os at se for en meget stor del er prestigeprojekter, og så brugte de penge, der blev sparet dér, til at fortsætte udbygningen af motorvejene.

Der kunne måske også findes andre eksempler. Vi har også nogle ideer om, hvordan man kunne spare, ting, som ikke er

kommet med, og vi skal komme frem med dem i udvalget. Jeg vil blot nævne et par enkelte ting her.

Vi kunne tænke os, at ministrene gik foran med et godt eksempel. Det er en ting, der virker forargende ude i befolkningen, at vore ministre foruden deres ministerløn også oppebærer løn som folketingsmedlemmer. Jeg tror, det vil have meget stor psykologisk betydning — det er noget, der har været talt om nogle gange, den psykologiske betydning.

Vi vil meget gerne være med til en krig mod dobbeltadministrationen — vi snakker så meget om det, men det er, ligesom det ikke rigtig kan komme i gang — og en krig mod folkevalgtes kontrol af andre folkevalgte. Hvis vi gav kommunerne virkelig mulighed for at være herre i eget hus, under ansvar naturligvis, så ville også her en masse udgifter kunne spares.

Det er også et spørgsmål, om man ikke kunne indføre nogle flere afgifter. Vi er ikke principielt imod afgifter. Vi er imod afgifter, der rammer tilfældigt, afgifter, der ikke rigtig har nogen gavnlige virkning — ud over lige det økonomiske, selvfølgelig. Det var dog muligt, man kunne finde visse afgifter, der foruden at give økonomisk fordel også var gavnlige ved deres virkninger. Jeg vil gerne nævne et par eksempler allerede her.

Der er spørgsmål om emballage. Der er naturligvis emballage, der er nødvendig — det er nødvendigt med en kasse til at sende en maskine i — men der er også megen emballage i dag, der ikke i og for sig er nødvendig, der mere er reklame og den slags. Der er tale om et ressourceforbrug, som absolut ikke er nødvendigt, der er tale om en forureningskilde. Man kan tænke på glasskår i naturen og dåser osv. Vi vil gerne være med til at overveje, om man kunne lægge en afgift på den slags emballage.

Der er spørgsmålet om abortus provocatus. Der er jo ingen grund til, at det behøver at være helt gratis at få det foretaget. Det koster jo penge at have det beredskab på vore sygehuse. Hvorfor kunne folk ikke selv betale, hvad det koster? En graviditet er jo nu engang ikke nogen smitsom sygdom.

Vi kunne tænke os, at man overvejede nogle afgifter på egentlige luksusgenstande, og her kunne nævnes mange ting. Der kunne nævnes biler over en vis pris. Der